

ਠਾਕਰ ਜੈਸ਼ੀ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰਸ ਬਨਾਮ ਚੀਫ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਜੈਸਲਮੇਰ ਹਾਊਸ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਚੋਪੜਾ, ਜੇ.

ਸੂਬੇਦਾਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਜੋਤਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 14। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੱਕਾ ਸੰਦ-ਅਧੀਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹੁਣ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਸਨਦ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਦੱਸੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਜਾਂ ਸਨਦ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਲਾਟਮੈਂਟ 'ਤੇ ਉਹ ਮਾਮਲੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਹੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ; ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਾਰਵਾਈ।

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਚੀਫ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ

15 ਸਤੰਬਰ, 1956 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੰਬਰ 2-13 ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ।

ਕਾਊਂਟ ਸੇਲ ਦੀ ਫੀਸ 50 ਰੁਪਏ ਹੋਵੇਗੀ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ।

ਚੋਪੜਾ ਜੇ. ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ

'ਐਮ.ਜੀ. ਦੁਆ (ਮਾਧੋ ਲਾਲ ਦੁਆ), - ਬਚਾਅ ਪੱਖ-ਅਪੀਲੈਂਟ।

ਬਨਾਮ

M/s ਬੱਲੀ ਮੱਲ-ਨਵਲ ਕਿਸ਼ੋਰ,- ਮੁਦਈ-

ਜਵਾਬਦੇਹ.

1956 ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 128 ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ।

ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਕੋਡ (1908 ਦਾ V) - ਆਰਡਰ 9, ਨਿਯਮ 6—ਪਾਰਟੀ ਕਾਰਵਾਈ—ਕਦੋਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ—

ਆਰਡਰ 5, ਨਿਯਮ 2 ਅਤੇ 10—ਬਕਾਇਆ ਸੇਵਾ—ਕਦੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ—ਦੀ ਕਾਪੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ

ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਮੁਦਈ—ਕੀ ਬਕਾਇਆ ਸੇਵਾ—ਰਜਿਸਟਰਡ ਡਾਕ ਦੁਆਰਾ ਸੰਮਨ

ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ—ਕੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਇਹ ਮੋਡ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ—ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ

ਟੂ ਰੂਲ 10—ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ—ਆਰਡਰ 9, ਨਿਯਮ 13—ਕਾਫੀ ਕਾਰਨ—ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਕੀਲਾਂ ਦੀ ਸਲਾਹ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ - ਕੀ

ਕਾਫੀ ਕਾਰਨ ਹੈ।

ਆਰਡਰ 9, ਰੂਲ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ

1957 ---- ਦਸੰਬਰ 11

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੁਣਵਾਈ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਮਨ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਸੰਮਨ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਨਾ ਹੋਵੇ ਮੁਦਈ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਦੇ ਨਾਲ। ਦੀ ਕਾਪੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮੁਦਈ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਕੋਲ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸੂਟ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਹੈ ਉਸ ਲਈ ਇਸਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਨੂੰ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਆਰਡਰ 5 ਦਾ 10 ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੰਮਨ ਕੇਵਲ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ ਭੇਜੇ ਜਾਣਗੇ, ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ, ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੋਵੇ। ਜੇ ਕੋਈ ਸੇਵਾ ਦੇ ਦੂਜੇ ਮੋਡ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਜਮਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਫਲਦਾਇਕ ਨਤੀਜਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ, ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮਨਾਹੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਰਜਿਸਟਰਡ ਪੇਸਟ.

ਵੀ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਦੁਆਰਾ ਸੰਮਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡਾਕ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕੀਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਕੇਸ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਿਚ ਹਾਜ਼ਰ ਨਾ ਹੋਣ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲਾਂ ਦੀ ਸਲਾਹ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ ਸੀ ਉਸਦੀ ਗੈਰ-ਦਿੱਖ ਲਈ. ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਕਾਜਰੀਵਾਲ

ਸੁੰਦਰ ਲਾਲ-ਨੰਦ ਲਾਲ ਸਰਾਫ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

ਸ੍ਰੀ ਓਕਾਰ ਨਾਥ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ, ਉਪ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਕੇ ਅਰਨਲ, ਪਾਣੀਪਤ ਵਿਖੇ ਕੈਂਪ, ਮਿਤੀ 28 ਜੂਨ; 1956, ਮੈਸਰਜ਼ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ. ਬਲਿ ਮਲ-ਨਵਾਲ ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਿਸ਼ੋਰ।

ਡੀ. ਆਰ. ਐਮ ਅੰਚੰਦਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਐਚ ਐਲ ਸਰੀਨ ਅਤੇ ਐਸ ਐਸ ਮਹਾਜਨ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਚੋਪੜਾ, ਜੇ. ਇਹ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦੀ ਅਪੀਲ ਹੈ

ਦੇ ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਕਰਨਾਲ (ਪਾਣੀਪਤ ਵਿਖੇ), ਮੁੜ
ਆਰਡਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਫਿਊਜ਼ਿੰਗ
9. ਨਿਯਮ 13, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ। ਮੈਸਰਸ ਬੱਲੀ
ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਮਲ-ਨਵਲ ਕਿਸ਼ੋਰ, ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ
ਸਬ-ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ। ਪਾਣੀਪਤ, ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਲਈ
ਰੁ. ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਬਹਿ ਖਾਤਿਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ 8,000
ਸੀ ਰੋਪਰਾ,

ਭਾਗ. X I] ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ 1059

ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਬੰਬਈ ਦੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਐਮ.ਜੀ. ਦੁਆ। ਮੁਕੱਦਮਾ 2 ਫਰਵਰੀ, 1955 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ
10 ਮਾਰਚ, 1955 ਨੂੰ ਤਲਬ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਉਸ ਦਿਨ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਸੀ,
ਇਸ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ 22 ਮਾਰਚ, 1955 ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ
ਗਏ ਸਨ। 26 ਅਪ੍ਰੈਲ 1955 ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਸੰਮਨ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ ਭੇਜਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ
ਗਿਆ ਸੀ।

ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ 26 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਕਵਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ
ਧਿਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਮੁਲਤਵੀ ਸੁਣਵਾਈ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਕੁਝ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਿਵੇਂ ਕਿ.

29 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1955, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੱਕ ਪਾਸ ਕੀਤਾ

ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਲਈ ਸਾਬਕਾ ਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ। 21 ਮਈ, 1955 ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ

ਨੇ ਦੇਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ

26 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1955 ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਤੋਂ ਕਾਫੀ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ। ਉਸਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ

ਅਰਜ਼ੀ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਮਾਰਗ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਡ ਕਵਰ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੀ ਕਾਪੀ

ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ। ਵਕੀਲਾਂ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇੱਕ

ਪੱਤਰ ਲਿਖ ਕੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵੀ ਕੀਤੀ

ਜਾਵੇ। ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਲਤਵੀ. ਵਕੀਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਲਾਹ 'ਤੇ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ

ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ।

ਪਾਣੀਪਤ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੁਦਈ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਿਟੀ ਸਿਵਲ ਜੱਜ, ਬੰਬੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ

ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਬੰਬਈ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀਪਤ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ

ਦਰਜ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। . ਖੰਡਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਸਿੱਖਿਅਤ

ਸਬ-ਜੱਜ ਨੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਐਮ ਜੀ ਦੁਆ (ਮਾਧੋ ਲਾਲ ਦੁਆ) ਬਨਾਮ ਮੈਸ. ਬੱਲੀ ਮੱਲ ਨਵਲ ਕਿਸ਼ੋਰ ਚੇਪੜਾ, ਜੇ.

ਸ੍ਰੀ ਮਨਚੰਦਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ, ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ, ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ

ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਆਰਡਰ 9, ਨਿਯਮ 6, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਝਗੜਾ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਬਗ਼ੈਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਇਹ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਦਾਅਵਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦਾ ਆਰਡਰ 5 ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾ ਕਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣੀ ਹੈ।

ਆਰਡਰ 5 ਦਾ ਨਿਯਮ 2 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ—“* * * ਹਰ ਸੰਮਨ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਦਈ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਜਾਂ, ਜੇਕਰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਬਿਆਨ ਨਾਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।” ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸੰਮਨ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੀ ਕੋਈ ਕਾਪੀ ਨਹੀਂ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਉਸਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਪੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਰਡਰ 9 ਰੂਲ 6, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਕਪਾਸੜ ਕਾਰਵਾਈ ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਬੁਲਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਮਨ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਸੰਮਨ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾ ਹੋਵੇ

ਮੁਦਈ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਦੁਆਰਾ। ਮੁਦਈ ਦੀ ਕਾਪੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਕੋਲ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਲਈ ਇਸਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਹੈ

ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੇਵਾ,

ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਆਮ ਮੋਡ, 'ਤੇ ਨਿੱਜੀ ਸੇਵਾ ਦੁਆਰਾ

ਬਚਾਓ ਪੱਖ. ਇਹ ਸਿਰਫ ਦੂਜੇ ਜਾਂ ਤੀਜੇ 'ਤੇ ਸੀ

ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਕਿ ਸੰਮਨ ਭੇਜਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਰਜਿਸਟਰਡ ਪੇਸਟ ਦੁਆਰਾ.

ਇਹ ਆਰਡਰ 5, ਨਿਯਮ 10, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ,

ਇਸ ਰਾਜ ਵਿੱਚ. ਪ੍ਰਵਧਾਨ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ: -

' ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜੇ ਮੁਦਈ

ਇਸ ਲਈ ਇੱਛਾ, ਅਦਾਲਤ ਰਕਮ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ

ਰਜਿਸਟਰਡ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਵਿੱਚ mons

ਦੀ ਬਜਾਏ ਪੇਸਟ (ਰਸੀਦ ਬਕਾਇਆ)

ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੇਵਾ ਦੇ ਢੰਗ ਵਿੱਚ

ਨਿਯਮ।"

ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਸੰਮਨ ਕੇਵਲ ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡਾਕ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੇ ਜਾਣਗੇ, ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਦੀ ਇੱਛਾ

ਹੋਵੇ। ਜੇ ਸੇਵਾ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੰਗ ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਜ਼ਮਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ

ਕੋਈ ਵੀ ਫਲਦਾਇਕ ਨਤੀਜਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ

ਲਈ, ਪ੍ਰਵਸੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮਨਾਹੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡਾਕ ਦੁਆਰਾ (ਮੋਹਨ ਲਾਲ

ਕਾਜਰੀਵਾਲ ਵਿ. ਸੁੰਦਰ ਲਾਇ ਨੰਦ ■ ਲਾਈ ਸਰਾਫ ਅਤੇ ਹੋਰ

(1)

ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਹਾਂ ਕਿ

ਡੀ 'ਤੇ ਸੰਮਨ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ

ਵਿਰੋਧੀ. ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ

ਆਰਡਰ 9 ਨਿਯਮ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜੇਕਰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੰਮਨ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ।

ਇਸ ਲਈ ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ

ਇਸ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਇਕੱਲੇ ਰੱਖੇ.

ਦੂਜੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ, ਮੈਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗੈਰ-

ਦਿੱਖ ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੁਦਈ ਵਿਰੁੱਧ ਬੰਬਈ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ। ਸੰਮਨ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਉਹ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ

ਅਤੇ ਸਲਾਹ ਲਈ ਬੰਬਈ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚਿਆ। ਸਾਲੀਸਿਟਰਾਂ ਨੇ ਸਹੀ ਜਾਂ ਗਲਤ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਕਿ

ਪਾਈਪਤ ਵਿਖੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਬੰਬਈ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ ਬੰਬਈ ਦੀ ਸਿਟੀ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ 30 ਅਪ੍ਰੈਲ ਤੋਂ 20 ਜੂਨ, 1955 ਤੱਕ ਛੁੱਟੀਆਂ ਲਈ ਬੰਦ ਹੋਈ ਸੀ, ਸਾਲਿਸਟਰ

ਪਾਈਪਤ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਜੁਲਾਈ, 1955 ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨੀ ਉਚਿਤ ਸਮਝੀ।

ਐਮ ਜੀ ਦੁਆ (ਮਾਧੋ ਲਾਲ ਦੁਆ) ਬਨਾਮ ਮੈਸ. ਬੱਲੀ ਮੱਲ ਨਵਲ ਕਿਸ਼ੋਰ ਚੋਪੜਾ, ਜੇ.

13 ਅਪ੍ਰੈਲ 1955 ਨੂੰ ਵਕੀਲਾਂ ਨੇ ਪਾਣੀਪਤ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਸੀ.

15 ਅਪ੍ਰੈਲ 1955 ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ

ਵਕੀਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਵੀ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਆਪਣੇ ਵਕੀਲਾਂ ਦੀ ਇਸ ਸਲਾਹ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ।

26 ਅਪ੍ਰੈਲ 1955 ਨੂੰ ਪਾਣੀਪਤ ਵਿਖੇ

ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਸਬ-ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਾਂਗਾ। ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਕਤ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ 13 ਜਨਵਰੀ 1958 ਨੂੰ ਸਬ-ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਪਰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਰੁ. 150 ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਐਕਸਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਖਰਚੇ ਵਜੋਂ, ਜਿਸਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਹੋਵੇਗੀ।

ਕੇ.ਐਸ.ਕੇ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ: ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸਮਝਣ ਤਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਨੀਸ਼ ਨਾਗਰ

ਅਨੁਵਾਦਕ

ਮਹਾਸਭਾ

ਸੁਧੀ ਰੰਜਨ ਦਾਸ, ਸੀ.ਜੇ., ਟੀ.ਐਲ. ਵੈਕਟਰਮਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ

ਅਈਅਰ, ਸੁਧਾਂਸੂ ਕੁਮਾਰ ਦਾਸ, ਏ.ਕੇ.ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ

ਵਿਵਿਅਨ ਬੋਸ, ਜੇਜੇ-

ਖੇਮ ਚੰਦ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1957 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 353.

1957 13 ਦਸੰਬਰ

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ (1950) - ਧਾਰਾ 310 ਅਤੇ 311 -

- "ਵਾਜਬ ਅਵਸਰ" ਦਾ ਅਰਥ, ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ -

ਦਾ ਮਤਲਬ—ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ—ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ।

ਮੰਨਿਆ, ਧਾਰਾ 310(1) ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹਰ

ਇਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੌਰਾਨ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਦਾ ਹੈ